

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

7 март 2013 година *

„Социална сигурност на работниците мигранти — Член 46а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 —
Национални правила за ненатрупване — Пенсия за осигурителен стаж и възраст —
Увеличаване на сумата, изплащана от държава членка — Наследствена пенсия — Намалване на
сумата, изплащана от друга държава членка“

По дело C-127/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Arbeidshof te Antwerpen (Белгия) с акт от 3 март 2011 г., постъпил в Съда на 11 март 2011 г., в рамките на производство по дело

Aldegonda van den Booren

срещу

Rijksdienst voor Pensioenen,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н М. Ilešič, изпълняващ функцията на председател на пети състав, г-н J.-J. Kasel (докладчик) и г-н М. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Cruz Villalón,

секретар: г-н А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за белгийското правителство, от г-жа L. Van den Broeck и г-жа С. Pochet, в качеството на представители, подпомагани от Р. Vanagt и Е. Pools, advocaten,
- за Европейската комисия, от г-н V. Kreuzschitz и г-н М. van Beek, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: нидерландски.

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 46а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31), изменен с Регламент (ЕО) № 1386/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 г. (ОВ L 187, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 51, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“), на член 4, параграф 3 ДЕС и на членове 45—48 ДФЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Van den Booren и Rijksdienst voor Pensioenen (Националната пенсионна служба, наричана по-нататък „ONP“) относно прилагането на белгийските правила за ненатрупване, когато се определя размерът на белгийската наследствена пенсия, получавана от жалбоподателката.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

- 3 Съгласно член 12, параграф 2 от Регламент № 1408/71:
„Ако в настоящия регламент не е предвидено друго, може да се извършва позоваване на разпоредбите на законодателството на държава членка, уреждащ[и] намаляването, спирането или отнемането на обезщетения в случаи на натрупване на други социалноосигурителни обезщетения или всякаква друга форма на доход, дори и когато такива обезщетения са придобити съгласно законодателството на друга държава членка, или когато такъв доход е получен на територията на друга държава членка“.
- 4 Глава 3 от Регламент № 1408/71, озаглавена „Старост и смърт (пенсии)“, включва членове 44—51а.
- 5 Член 45 от Регламент № 1408/71 се отнася до зачитането на завършени осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателствата, на които е било подчинено заетото или самостоятелно заетото лице с оглед придобиване, запазване или възстановяване на правото на обезщетение.
- 6 Член 46, параграф 1 от Регламент № 1408/71 определя приложимите правила, когато изискуемите съгласно законодателството на дадена държава членка условия за придобиване на право на обезщетения са изпълнени, без да е необходимо прилагане на разпоредбите на член 45 от същия регламент. В член 46, параграф 2 са залегнали приложимите правила, когато изискуемите съгласно законодателството на дадена държава членка условия за придобиване на право на обезщетения са изпълнени само след прилагане на разпоредбите на член 45.

7 Член 46а от Регламент № 1408/71, в който се намират общите разпоредби за намаляване, спиране или отнемане, приложими за обезщетенията за инвалидност, старост или преживели лица съгласно законодателствата на държавите членки, предвижда:

„1. По смисъла на настоящата глава натрупване на обезщетения от един и същи вид означава следното: всички видове натрупване на обезщетения за инвалидност, старост и преживели лица, изчислени или предоставени въз основа на завършени от едно и също лице осигурителни периоди и/или периоди на пребиваване.

2. По смисъла на настоящата глава натрупване на обезщетения от различен вид означава всички видове натрупване на обезщетения, за които не може да се счита, че са от един и същи вид по смисъла на параграф 1.

3. За прилагането на предвидени от законодателството на държава членка разпоредби за намаляване, спиране или отнемане на обезщетения в случай на натрупване на обезщетение за инвалидност, старост или преживели лица с обезщетение от същия вид или с обезщетение от различен вид, или с друг доход, се прилагат следните правила:

- а) обезщетенията, които са получени съгласно законодателството на друга държава членка или други доходи, получени в друга държава членка, се вземат под внимание само когато законодателството на първата държава членка предвижда да се вземат предвид обезщетения или доходи, получени в чужбина;
- б) взема се предвид размерът на подлежащите на отпускане от друга държава членка обезщетения преди приспадане на данъци, социалноосигурителни вноски и други индивидуални налози или отчисления;
- в) не се взема предвид размерът на получените обезщетения съгласно законодателството на друга държава членка, които са отпуснати въз основа на доброволно осигуряване или продължено осигуряване по избор на лицето;
- г) когато съгласно законодателството на една-единствена държава членка са приложими разпоредби за намаляване, спиране или отнемане на обезщетения заради факта, че съответното лице получава платими съгласно законодателството на други държави членки обезщетения от сходен или различен вид или друг доход, получаван на територията на други държави членки, платимото обезщетение съгласно законодателството на първата държава членка може да се намалява само до размера на платимите обезщетения съгласно законодателството на други държави членки или до размера на получавания доход на територията на други държави членки“.

8 Съгласно член 46б, параграф 1 от същия регламент, където са залегнали особените правила, приложими в случай на натрупване на обезщетения от един и същи вид съгласно законодателството на две или повече държави членки:

„Предвидените от законодателството на държава членка разпоредби за намаляване, спиране или отнемане на обезщетения не се прилагат за обезщетение, изчислено в съответствие с разпоредбите на член 46, параграф 2“.

Белгийското законодателство

- 9 Член 52, параграф 1 от Кралски указ от 21 декември 1967 г. за пенсионното осигуряване на работниците (*Moniteur belge* от 16 януари 1968 г.), изменен с Кралски указ от 9 юли 1997 г. (*Moniteur belge* от 9 август 1997 г., наричан по-нататък „Кралският указ от 21 декември 1967 г.“), предвижда:

„Когато преживелият съпруг има право както на наследствена пенсия съгласно пенсионната схема за работници, така и на една или повече пенсии за осигурителен стаж и възраст или на друго равностойно на тях обезщетение по силата на пенсионната схема за работници или на една или повече други пенсионни схеми, наследствената пенсия може да се кумулира с посочените пенсии за осигурителен стаж и възраст най-много до сума в размер на 110 % от наследствената пенсия, която би била отпусната на преживелия съпруг при пълен осигурителен стаж.

[...]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 Г-жа Van den Boogen, родена на 18 август 1920 г., живее в Маастрихт (Нидерландия). Съпругът ѝ г-н Bartels, починал на 1 март 1982 г., е работил като подземен миньор в Белгия, в частност между 1951 г. и 1961 г.
- 11 С решение от 11 юли 1986 г. ONP отпуска на г-жа Van den Boogen белгийска наследствена пенсия с брутен размер от 1 879,03 EUR годишно (индекс 319,78) със задна дата, считано от 1 август 1985 г. От същата дата жалбоподателката получава и нидерландска пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание на Algemene Ouderdomswet (Закон за пенсионното осигуряване, наричан по-нататък „AOW“) в размер на 827,13 EUR месечно.
- 12 С решение от 20 май 2003 г. нидерландската пенсия на г-жа Van den Boogen за осигурителен стаж и възраст е увеличена до 869,24 EUR месечно (или 10 430,88 EUR годишно) със задна дата, считано от 1 януари 2002 г.
- 13 Увеличението се дължи на това, че в края на 2002 г. нидерландският законодател запълва съществуващата празнина в правото, като урежда положението на омъжените жени, които живеят в Нидерландия, а съпругът им не е бил осигуряван съгласно AOW, тъй като е работил в чужбина през периода от 1 януари 1957 г. до 1 януари 1980 г.
- 14 На 23 януари 2004 г. Bureau voor Belgische Zaken (Службата по белгийски въпроси към нидерландския осигурителен институт) изпраща на ONP копие от решението от 20 май 2003 г.
- 15 С препоръчано писмо от 12 август 2004 г. ONP уведомява г-жа Van den Boogen, че решението му от 11 юли 1986 г. е изменено в смисъл, че след увеличаването на нидерландската ѝ пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 1 януари 2002 г., нейната белгийска наследствена пенсия, която към тази дата е с брутен размер от 2 845,49 EUR, е намалена до брутен размер от 1 866,18 EUR годишно (индекс 107,30). Със същото писмо ONP освен това изисква от г-жа Van den Boogen да върне недължимо платените обезщетения за периода от 1 март до 31 юли 2004 г., или сума в общ размер на 506,46 EUR.
- 16 Г-жа Van den Boogen обжалва решението за изменение на наследствената ѝ пенсия и решението, с което се иска тя да върне съответните обезщетения, пред Arbeidsrechtbank te Tongeren (Съд по трудови дела Тонгерен), който с решение от 21 октомври 2009 г. отхвърля жалбата като неоснователна. Що се отнася по-конкретно до довода на г-жа Van den Boogen, изведен от

член 46а от Регламент № 1408/71, този съд приема, че въпросният член не е нарушен. Според него, след като нидерландската пенсия за осигурителен стаж и възраст трябва да се разглежда като обезщетение, равностойно на пенсията за осигурителен стаж и възраст, съгласно член 46а, параграф 3, буква а) от Регламент № 1408/71 е имало основание белгийската наследствена пенсия да бъде намалена (вж. Решение от 7 март 2002 г. по дело *Insalaca*, C-107/00, Recueil, стр. I-2403).

- 17 Според този съд не е нарушена и основната свобода на движение на работниците. Той счита, че решенията, на които г-жа Van den Booren се позовава в това отношение (Решение от 5 октомври 1994 г. по дело *Van Munster*, C-165/91, Recueil, стр. I-4661 и Решение от 26 септември 2000 г. по дело *Engelbrecht*, C-262/97, Recueil, стр. I-7321), са постановени по различни случаи. Според същия съд член 52, параграф 1 от Кралския указ от 21 декември 1967 г. се прилага по еднакъв начин към белгийските граждани, които винаги са живели в Белгия, и към работниците мигранти, а прилагането на правилото, което се съдържа в член 52, изобщо не води до намаляване на общия доход на г-жа Van den Booren.
- 18 На 27 ноември 2009 г. г-жа Van den Booren подава пред *Arbeidshof te Antwerpen* жалба срещу това решение. Тя твърди, че прилагането на член 52, параграф 1 от Кралския указ от 21 декември 1967 г. нарушава член 46а от Регламент № 1408/71 и несъмнено води до ограничаване на свободното движение по смисъла на членове 39—42 ЕО. В това отношение г-жа Van den Booren се позовава на цитираните по-горе решения по дело *Van Munster* и по дело *Engelbrecht*, съгласно които националните съдилища следва да тълкуват вътрешното законодателство в съответствие с изискванията на правото на Съюза и да оставят без приложение това законодателство, когато, прилагано във връзка със законодателството на друга държава членка, то поражда противоречащи на посочените изисквания последици.
- 19 При очертаните обстоятелства *Arbeidshof te Antwerpen* решава да спре производството и да постави на Съда следните два преюдициални въпроса:

- „1) Съвместим ли е с [правото на Съюза], и по-точно с член 46а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 [...], член 52, параграф 1 от Кралския указ от 21 декември 1967 г. [...], на основание на който наследствената пенсия се намалява поради увеличаването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно [AOW], в резултат от въвеждането на равното третиране на мъжете и жените със Закона от 28 март 1985 г.?
- 2) Съвместим ли е с [правото на Съюза], и по-точно с член [4, параграф 3 ДФЕС и членове 45—48 ДФЕС], член 52, параграф 1 от Кралския указ от 21 декември 1967 г. [...], доколкото тази разпоредба се тълкува в смисъл, че пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно [AOW], следва да се разглежда като пенсия за осигурителен стаж и възраст по смисъла на същата разпоредба или като равностойно на нея обезщетение, и ако не е съвместим, трябва ли да се остави без приложение член 52, параграф 1 от Кралския указ от 21 декември 1967 г. [...]“.

По преюдициалните въпроси

По допустимостта

- 20 В писмените си изявления белгийското правителство твърди най-напред че настоящото преюдициално запитване е недопустимо, тъй като запитващата юрисдикция не описала достатъчно подробно нито правната и фактическата обстановка по делото, нито причините, поради които е необходимо да отправи преюдициалните въпроси.

- 21 В това отношение следва да се припомни, че само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на конкретното дело — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, след като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (Решение от 10 март 2009 г. по дело *Hartlauer*, C-169/07, Сборник, стр. I-1721, точка 24 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 1 юли 2010 г. по дело *Sbarigia*, C-393/08, Сборник, стр. I-6337, точка 19).
- 22 Оттук следва, че въпросите, които се отнасят до правото на Съюза, се ползват с презумпция за релевантност. В този смисъл Съдът може да отхвърли отправеното от национална юрисдикция запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. в този смисъл Решение от 5 декември 2006 г. по дело *Cipolla* и др., C-94/04 и C-202/04, *Recueil*, стр. I-11421, точка 25 и Решение по дело *Sbarigia*, посочено по-горе, точка 20).
- 23 Случаят по главното производство обаче не е такъв. Следва да се приеме, че актът за преюдициално запитване описва в достатъчна степен правната и фактическата обстановка по спора в главното производство, което позволява на Съда да даде полезен отговор на поставените въпроси.
- 24 На следващо място следва да се отбележи, че белгийското правителство е имало възможност да изрази становище по отправените въпроси, както е видно от писмените му изявления, представени на основание член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 25 Поради това настоящото преюдициално запитване е допустимо.

По съществуването на спора

- 26 Като начало е нужно да се напомни, че макар в рамките на производството, образувано по член 267 ДФЕС, Съдът не следва да се произнася по съвместимостта на норми на вътрешното право с разпоредбите на правото на Съюза, той все пак е компетентен да предостави на националната юрисдикция всички насоки за тълкуване на правото на Съюза, които ще ѝ позволят да прецени дали тези норми са съвместими с уредбата в правото на Съюза (вж. по-специално Решение от 15 декември 1993 г. по дело *Hünermund* и др., C-292/92, *Recueil*, стр. I-6787, точка 8).
- 27 Ето защо относно двата преюдициални въпроса, които е уместно да бъдат разгледани заедно, следва да се приеме, че целта им по същество е да се установи дали разпоредбите на Регламент № 1408/71, и по-конкретно на член 46а от него, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на норма на държава членка, съдържаща клауза, съгласно която получаваната в тази държава членка наследствена пенсия се намалява поради увеличаването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно законодателството на друга държава членка, и ако отговорът на този въпрос е положителен, дали правото на Съюза, и по-точно член 4, параграф 3 ДЕС и членове 45—48 ДФЕС, допуска прилагането на такава национална норма.
- 28 Като начало е необходимо да се напомни, че според постоянната съдебна практика националната норма трябва да се квалифицира като разпоредба за намаляване по смисъла на Регламент № 1408/71, ако изчисляването, което тя предвижда, води до намаляване на размера на пенсията, на която съответното лице има право, тъй като получава обезщетение в друга държава членка (Решение по дело *Insalaca*, посочено по-горе, точка 16).

- 29 В това отношение от член 12, параграф 2 от Регламент № 1408/71 следва, че предвидените от законодателството на държава членка разпоредби за намаляване могат — освен ако в този регламент не е предвидено друго — да бъдат приложени спрямо лицата, които получават обезщетение от тази държава членка, ако същите имат право на други социалноосигурителни обезщетения, и то дори когато правото да се получават такива обезщетения е придобито съгласно законодателството на друга държава членка (Решение по дело *Insalaca*, посочено по-горе, точка 22).
- 30 Изключение от принципа, залегнал в член 12, параграф 2 от Регламент № 1408/71, е предвидено в член 46б, параграф 1 от същия регламент, съгласно който при натрупване на обезщетения от един и същи вид предвидените от националното законодателство разпоредби за намаляване не се прилагат за обезщетението, изчислено в съответствие с член 46, параграф 2 от същия регламент (Решение по дело *Insalaca*, посочено по-горе, точка 23).
- 31 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика социалноосигурителните обезщетения трябва да се разглеждат като обезщетения от един и същи вид по смисъла на член 12, параграф 2 от Регламент № 1408/71, когато техният предмет, тяхната цел, основата за изчисляването им и условията за тяхното отпускане са идентични (Решение от 6 октомври 1987 г. по дело *Stefanutti*, 197/85, *Recueil*, стр. 3855, точка 12, Решение от 11 август 1995 г. по дело *Schmidt*, C-98/94, *Recueil*, стр. I-2559, точка 24 и Решение по дело *Insalaca*, посочено по-горе, точка 24).
- 32 В член 46а, параграф 1 от Регламент № 1408/71 се уточнява, че натрупване на обезщетения от един и същи вид е натрупването на обезщетения за инвалидност, старост и преживели лица, „изчислени или предоставени въз основа на завършени от едно и също лице осигурителни периоди и/или периоди на пребиваване“. Съгласно член 46а, параграф 2 от Регламент № 1408/71 за обезщетенията, изчислени или предоставени въз основа на периода на трудова заетост на две различни лица, не може да се счита, че са обезщетения от един и същи вид по смисъла на параграф 1 (вж. в този смисъл Решение по дело *Stefanutti*, посочено по-горе, точка 13 и Решение от 12 февруари 1998 г. по дело *Cordelle*, C-366/96, *Recueil*, стр. I-583, точки 20 и 21).
- 33 Доколкото от представените пред Съда писмени изявления се оказва, че получаваната от г-жа Van den Boogen белгийска наследствена пенсия е изчислена въз основа на периода на трудова заетост на починалия ѝ съпруг и че нидерландската пенсия за осигурителен стаж и възраст ѝ се изплаща на лично основание, тези две обезщетения не могат да се считат за обезщетения от един и същи вид, които попадат в приложното поле на изключението, предвидено в член 46б, параграф 1 от Регламент № 1408/71.
- 34 Ето защо Регламент № 1408/71 допуска прилагането на национално правило за ненатрупване като посоченото от запитващата юрисдикция, при условие че са спазени залегналите в Регламент № 1408/71 ограничения.
- 35 В това отношение Регламент № 1408/71 предвижда, по-специално в член 46а, параграф 3, буква г), че когато правило за ненатрупване е приложимо съгласно законодателството на една-единствена държава членка, поради факта че съответното лице получава дължими съгласно законодателството на друга държава членка обезщетения от сходен или от различен вид, дължимото обезщетение съгласно законодателството на първата държава членка може да се намалява само до размера на дължимите обезщетения съгласно законодателството на другата държава членка (Решение по дело *Cordelle*, посочено по-горе, точка 14).
- 36 Така в приложение на посоченото правило белгийската наследствена пенсия на съответното лице може да се намали само до размера на нидерландската пенсия за осигурителен стаж и възраст (Решение по дело *Cordelle*, посочено по-горе, точка 15).

- 37 При очертаните обстоятелства по този въпрос се налага изводът, че член 46а от Регламент № 1408/71 допуска прилагането на норма на държава членка, съдържаща клауза, съгласно която получаваната в тази държава наследствена пенсия се намалява поради увеличаването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно законодателството на друга държава членка, при условие по-специално че са спазени изискванията по член 46а, параграф 3, буква г).
- 38 Това тълкувание на Регламент № 1408/71 обаче не засяга отговора, който би бил даден при евентуална приложимост на разпоредбите на първичното право. Всъщност констатацията, че националната мярка може да е съобразена с акт на вторичното право — в случая Регламент № 1408/71, — не означава задължително, че тя не следва да бъде преценявана от гледна точка на разпоредбите на Договора (Решение от 16 юли 2009 г. по дело Von Chamier-Glisczinski, C-208/07, Сборник, стр. I-6095, точка 66 и цитираната съдебна практика).
- 39 При тези обстоятелства запитващата юрисдикция по-конкретно се пита дали в делото, което разглежда, е налице пречка за правото на свободно движение, каквато Съдът е установил в Решение по дело Van Munster и Решение по дело Engelbrecht, посочени по-горе.
- 40 Като начало следва да се напомни, че Решение по дело Van Munster и Решение по дело Engelbrecht, посочени по-горе, се отнасят до случай, в който белгийската пенсия на единия от съпрузите е намалена, поради това че е приложена ставката за едночленно домакинство вместо ставката за дву- или многочленно домакинство, след като на другия съпруг е отпусната пенсия или равностойно на нея обезщетение, а не, както в спора по главното производство, до случай, в който едно и също лице получава и белгийска наследствена пенсия, и нидерландска пенсия за осигурителен стаж и възраст.
- 41 Ето защо случай като разглеждания в главното производство не може да бъде разрешен по същия начин както случаите, предмет на тези дела.
- 42 На следващо място, макар да е вярно, че при липсата на хармонизация на равнището на Съюза законодателството на всяка държава членка следва да определи условията за предоставяне на обезщетения в областта на социалното осигуряване, при упражняването на това правомощие държавите членки все пак трябва да спазват правото на Съюза (вж. в този смисъл по-специално Решение по дело Von Chamier-Glisczinski, посочено по-горе, точка 63 и цитираната съдебна практика).
- 43 В тази насока, що се отнася до разпоредбите на първичното право, на които се позовава запитващата юрисдикция, достатъчно е да се напомни, че член 45 ДФЕС привежда в действие основния принцип, съгласно който дейностите на Съюза в частност включват премахването на пречките за свободното движение на лица между държавите членки (Решение от 26 януари 1999 г. по дело Terhoeve, C-18/95, Recueil, стр. I-345, точка 36 и цитираната съдебна практика).
- 44 Следователно правото на Съюза не допуска никаква национална мярка, която, макар и приложима без дискриминация с оглед на гражданството, би могла да затрудни или да направи по-слабо привлекателно упражняването от гражданите на Общността на гарантираните от Договора основни свободи (Решение от 1 април 2008 г. по дело Правителство на Френската общност и Валонско правителство, C-212/06, Сборник, стр. I-1683, точка 45 и цитираната съдебна практика).
- 45 Съгласно постоянната съдебна практика национални мерки от този вид могат да бъдат допуснати само при условие че преследват цел от общ интерес, че са в състояние да гарантират осъществяването на тази цел и че не надхвърлят необходимото за постигането ѝ (Решение по дело Правителство на Френската общност и Валонско правителство, посочено по-горе, точка 55 и цитираната съдебна практика).

- 46 Ето защо националната юрисдикция следва да прецени съвместимостта на разглежданата национална норма с изискванията на правото на Съюза, като провери дали белгийското правило за ненатрупване, което несъмнено се прилага по еднакъв начин към гражданите на тази държава и гражданите на останалите държави членки, фактически не поставя в по-неблагоприятно положение заинтересованото лице спрямо лицето, чието положение не е с презграничен елемент, а ако в настоящия случай се установи, че е налице такова по-неблагоприятно положение — дали разглежданото национално правило е обосновано с обективни съображения и дали е пропорционално на легитимно преследваната с националното право цел.
- 47 С оглед на всички гореизложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че:
- член 46а от Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска прилагането на норма на държава членка, съдържаща клауза, съгласно която получаваната в тази държава наследствена пенсия се намалява поради увеличаването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно законодателството на друга държава членка, при условие по-специално че са спазени изискванията по член 46а, параграф 3, буква г),
 - член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че също допуска прилагането на такава национална норма, стига тя да не поставя в по-неблагоприятно положение заинтересованото лице спрямо лицето, чието положение не е с презграничен елемент, а ако се установи, че е налице такова по-неблагоприятно положение, тя да е обоснована с обективни съображения и да е пропорционална на легитимно преследваната с националното право цел — нещо, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

По съдебните разноски

- 48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 46а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1386/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска прилагането на норма на държава членка, съдържаща клауза, съгласно която получаваната в тази държава наследствена пенсия се намалява поради увеличаването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, получавана съгласно законодателството на друга държава членка, при условие по-специално че са спазени изискванията по член 46а, параграф 3, буква г).

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че също допуска прилагането на такава национална норма, стига тя да не поставя в по-неблагоприятно положение заинтересованото лице спрямо лицето, чието положение не е с презграничен елемент, а ако се установи, че е налице такова по-неблагоприятно положение, тя да е обоснована с обективни съображения и да е пропорционална на легитимно преследваната с националното право цел — нещо, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

Подписи